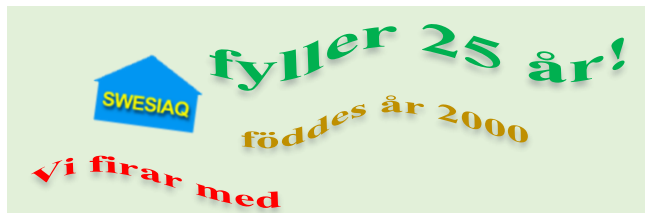


Välkommen att skicka ditt bidrag till [nyhetsbrevet!](#) Länkar i brevet är [understrukna](#). Hemsida www.swesiaq.se
Ansvarig utgivare: SWESIAQs ordförande. Redaktör: Anders Lundin. Kontakt: info@swesiaq.se

Nyhetsbrev nr 107

2025-03-27



SWESIAQs vårmöte 2025
10 april i Uppsala



Program

- 9.00-9.15 Välkommen
- 9.15-9.45 Riskbedömning av radonexponering.
Doc. Martin Tondel, AMM Uppsala
- 9.50-10.30 Erfarenheter av kammarförsök med inomhusmiljö-
exponeringar. EU-samarbete om kvalitetsnormer
(LCI) för inomhusluft och exempel på kvalitetsnor-
mer för IAQ i Tyskland.
Prof. Gunnar Johanson, KI och IMM, Stockholm
- 10.30-10.45 Kaffe
- 10.45-11.45 Innemiljö och hälsa: ny forskning.
Prof. Dan Norbäck, AMM Uppsala
- 11.45-12.45 Lunch
- 12.45-13.45 Group processes, building-related symptoms and
well-being.
*Prof. Eerika Finell, Department of Social Sciences,
University of Eastern Finland*
- 13.50-14.20 Var finns fuktskadorna? Vanliga och aktuella fukt-
skador i byggnader.
Bygging. Thorbjörn Gustavsson, proj.ledare, RISE
- 14.25-15.00 "Den gyllene triangeln": Mikrobiell påväxt-blånad-skade-
djur i kontexten fukt idag och i ett förändrat klimat.
Dr. Erica Bloom, RISE, Stockholm
- 15.00-15.15 Kaffe
- 15.15- SWESIAQs årsmöte (endast medlemmar, ca 1 h)

Plats: Hubben konferens, Dag Hammarskjölds v 38,
Uppsala, mötesrum 3+4. **Ej via länk!** Mer info [här](#).

Deltagaravgift: För deltagande krävs medlemskap i
SWESIAQ (gäller ej anställda vid Arbets- o Miljöme-
dicin Uppsala). Om du inte redan är medlem: Ansök
om medlemskap (inte svårt, 250 kr/år) via SWESIAQs
[hemsida](#), samtidigt med din anmälan till vårmötet.

Anmälan, nya/gamla medlemmar: Klicka [här](#) eller an-
mäl dej via AMM Uppsala [hemsida](#) **senast 4 april, kl 12**

Välkommen!

SWESIAQs resestipendium för studenter



SWESIAQs resestipendium för studenter har vid styrelsebeslut 25 februari tilldelats Marlene Stratmann vid Karlstads universitet. Marlene är doktorand och forskare inom ämnesområdet hormonstörande ämnen. Stipendiet är ett bidrag för resa till konferenserna *Society For Pediatric and Perinatal Epidemiologic Research* och *Society for Epidemiologic Research* som hålls den 9-13 juni i Boston, USA. Vid konferenserna kommer Marlene att presenterat resultat av sin forskning. Här berättar hon lite om vad forskningen handlar om.

Kan exponering för hormonstörande ämnen förändra barns beteende?

Exponering för hormonstörande ämnen under graviditeten kan påverka barnets utveckling och därmed barnets beteende. Med hjälp av data från 607 mammor och deras barn kunde vi analysera hur en blandning av hormonstörande ämnen under graviditeten påverkar barns beteende och därutöver, vilka ämnen som bidrar mest till en förändring i beteendet.

Varje dag utsätts vi för en mängd kemiska ämnen och vissa av dem kan störa kroppens hormonsystem. Dessa så kallade hormonstörande ämnen, finns i allt från plastprodukter och bekämpningsmedel till kosmetika, läkemedel och livsmedelsförpackningar. De kan ta sig in i kroppen via mat och dryck, genom inandning av luftburna partiklar eller via direktkontakt med huden. Tidigare forskning har visat att exponering för dessa ämnen kan leda till allvarliga hälsokonsekvenser, bland annat tillväxthämning, förändrad metabolism, nedsatt fertilitet och försämrad kognition.

Under fosterstadiet genomgår hjärnan en komplex och känslig utvecklingsprocess. De första månaderna av graviditeten är särskilt kritiska. Då är fostret beroende av moderns sköldkörtelhormoner som spelar en viktig roll för en normal utveckling av hjärnan. Hormonstörande ämnen kan påverka de naturliga hormonerna, bland annat orsaka förändringar i mammans sköldkörtelhormoner. Dessa kan i sin tur påverka fostret och bland annat leda till kognitiva nedsättningar hos barnet, till exempel sänkt IQ och en ökad risk för neuropsykiatriska diagnoser senare i livet.



Hjärnans utveckling kan delas upp i två domäner; kognition och beteende. Tidigare forskning från vår forskargrupp har visat att det finns ett samband mellan exponering för hormonstörande ämnen och lägre IQ hos pojkar. I

vår studie har vi undersökt hur exponering för en blandning av hormonstörande ämnen under graviditeten kan påverka barns beteende. Beteendet hos små barn kan undersökas tidigt i livet, där ett avvikande beteende skulle kunna vara en tidig signal på autism och ADHD. Men detta behöver inte betyda att dessa barn kommer att få en diagnos senare i livet.

För att undersöka barns beteende har vi analyserat data från 607 mammor och deras barn, som var med i SELMA-studien (Swedish Environmental Longitudinal Mother and Child Asthma and allergy study). En länk till vår studie finns [här](#). Nivån av hormonstörande ämnen mättes tidigt under graviditeten i mammans blod och urin. Barnets beteende mättes sedan när barnen var ungefär 7 år gamla, med hjälp av det så kallade SDQ-instrumentet (Strengths and Difficulties Questionnaire) som består av 25 frågor. Några exempel är: *ljuger eller fuskas ofta, rädd för mycket, är lättskrämd, svårt att sitta stilla, rör och vrider jämt på sig och har ofta raseriutbrott eller häftigt humör*. Detta instrument är väl etablerat för att få en indikation om barns beteende. När ett barn får höga poäng i SDQ-instrumentet kan barnet utredas i en mer komplex undersökning för att eventuellt utesluta till exempel autism eller ADHD.

I våra analyser såg vi att det fanns ett samband mellan exponering för hormonstörande ämnen under graviditeten och förändrat beteende hos flickor, men inte hos pojkar. Flickor som var döttrar till mammor med högre exponering hade en 31 till 77% högre risk för en kliniskt relevant beteendeförändring, jämfört med flickor med lägre exponeringsnivå. I våra analyser såg vi också att de ämnen som mest bidrog till en beteendeförändring tillhör gruppen ftalater (MBP, MBzP och DPHP) som används som mjukgörare i bland annat plastmattor. Detta är speciellt intressant eftersom ftalater bryts ner i mammans kropp inom högst några få dagar och trots detta, alltså skulle kunna få stor påverkan på barnets (flickans) beteende. Det är dock viktigt att påpeka att vår undersökning bara visat på ett observerat *samband*. Vi har inte visat att de hormonstörande ämnena verkligen *orsakat* beteendeförändringarna (*kausalitet*).

Än så länge är det fortfarande oklart varför flickor påverkades mer än pojkar i vår analys. Men vi skulle satsa på att det handlar om en biologisk mekanism. Vi undersöker hormonstörande ämnen och eftersom hormoner-

na skiljer sig mellan flickor och pojkar, kanske de därför påverkas på olika sätt. Än så länge är det också oklart varför just ftalater påverkade sambandet mest. Men även tidigare studier har visat på samband med ftalater och neuroutveckling, något som tyder på att det kan finnas en gemensam mekanism bakom sambanden.

Marlene Stratmann

SWESIAQ debatt

Cirkulära byggnader och inneluft

Bygg- och fastighetssektorn förorsakar stora utsläpp av växthusgaser vilket har aktualiserat frågan om "riva eller renovera" samt återbruk av byggnadsmaterial. På Boverkets hemsida behandlas övergång till en mer cirkulär ekonomi inom byggsektorn, där målet är att minst 70% av bygg- och rivningsavfallet skall återvinnas eller förberedas för återanvändning senast 2025. Det är ett av Sveriges miljömål. Man talar om "cirkulära byggnader". Ett cirkulärt byggande kan alltså innebära att i stället för att riva en uttjänt industribyggnad och bygga ett nytt bostadshus intill, så bygger man om industribyggnaden till ett bostadshus. Och om man "bygger nytt" så använder man – till en del – gamla byggnadsdelar. Denna utveckling drivs inte minst av framsynta fastighetsbolag.

Frågan är hur en sådan omställning kan komma att påverka luftkvaliteten inomhus, med tanke på risken för att kemiska eller biologiska föroreningar i tidigare använda material sprids till inomhusluften. Nu rekommenderas ofta att sådana material kasseras och byts mot nya, en inställning som alltså rimmar dåligt med ovan nämnda miljömål.

Ett villkor för att kunna återanvända gamla byggnader eller material är naturligtvis att konstruktionen/materialet är stabil(a), t ex rörande mekanisk hållfasthet, samt fri(a) från fuktproblem. Idag använder man sig ofta av emissionsspärrar för att förhindra att eventuella föroreningar från konstruktionen når inomhusluften. Detta har visats vara ett framgångsrikt tillvägagångssätt men är kanske inte enda lösningen.

Hur att säkerställa god inneluft vid cirkulär byggnation vore något för SWESIAQ att ta en titt på. Tycker jag!

Lennart Larsson, Lunds Universitet/cTrap AB

Om du är intresserad av dessa frågor, hör av dej till nyhetsbrevet@swesiaq.se eller till [Lennart Larsson](#)!



Debatt om två artiklar i branschtidningen Husbyggaren där KI-forskare misstänkliggjort forskning om fukt- och mögelskador

Det debattinlägg som publicerades i nyhetsbrev [nr 106](#), som svar på artiklarna i Husbyggaren, har gett upphov till två oberoende inlägg i nyhetsbrevet samt ett svar från författarna till inlägget. Först en replik från de båda KI-forskarna samt författarnas svar. Därefter ett inlägg från Björn Mälarstig, som tidigare varit VD för två inomhuslaboratorier.

Replik

Våra två artiklar i Husbyggaren, [nr 4](#) och [nr 6](#), 2024 har föranlett ett debattinlägg i SWESIAQs nyhetsbrev nr 106, 2025, under rubriken *KI-forskare misstänkliggör grundläggande forskning om fukt- och mögelskador – men på mycket lösa grunder*.

Debattörerna tillskriver oss en rad saker som vi inte påstått, förutom att de behandlar en rad andra frågor som vi överhuvudtaget inte tar upp i våra två artiklar. Vi har instruerats av redaktören (tillika förste författare av debattartikeln) att svara kortfattat. Därför, i all korthet:

Vi har i en rad vetenskapliga artiklar, publicerade i internationella peer-reviewgranskade tidskrifter, visat hur den miljömedicinska forskningen om inomhusmiljö förbiset klorfenolerna och deras nedbrytningsprodukter kloranisoler. Detta trots att man tidigt upptäckte förgiftningsfall. När vi försökte förstå hur detta kunde ske upptäckte vi att tobaksindustrin aktivt och dolt sponsrat inomhusmiljöforskningen, bland annat via "forskningsinstitutet" CIAR (Center for Indoor Air Research), för att förringa hälsoriskerna av miljötobaksrök genom att flytta fokus till andra exponeringar. Häpnadsväckande nog försvarar nu debattörerna tobaksindustrin med kraft! Man menar att det endast handlar om en handfull personer och enstaka gånger, att olämplig finansiering inte nödvändigtvis innebär att man fuskar med forskningsresultaten. Dessutom vill man lägga bevisbördan om tobaksindustrins inflytande på resultatet (dvs. utöver finansiering) på oss! Debattörernas resonemang strider mot decennier av erfarenheter av tobaksindustrins påverkansoperationer (se tex *Läkartidningen* 24, 2002, *Cyniskt spel inom tobaksindustrin*), som bland annat lett till att samtliga svenska lärosäten förbjudit sina anställda att ta emot anslag därifrån.

Debattörerna framhåller att ingen av de knappt 40 personer som står som medverkande (Contributors) till WHO-rapporten (debattörerna kallar den felaktigt metaanalys) deklarerat jäv och att vi innan vi pekar ut personer bör ha konkreta bevis. De säger dessutom att vi anklagar personer för att vara korrumperade. Vi har inte påstått att någon är jävig eller korrumperad. Vi uppmärksammar deras kopplingar till tobaksindustrin, något de kanske inte ens själva var medvetna om, åtminstone till en början, eftersom pengarna kanalisera-

des via CIAR. För övrigt noterar vi att ingen av de inblandade själva nämnt tobaksindustrins inverkan på forskningen om inomhusmiljö, särskilt fukt och mögel.

Anmärkningsvärt är också att debattörerna förordar censur: forskare ska endast förmedla etablerade forskningsresultat med brett stöd i forskarvärlden, att publicera kontroversiella åsikter med skämtteckningar passar sig inte. Vi håller inte med, varken om lämpligheten av censur eller att våra resultat är kontroversiella. Och teckningarna (Staffans stollar) är inte bara skämt, de speglar träffsäkert tidsandan.

Avslutningsvis instämmer vi med debattörernas ingress "Alla forskningsresultat måste kunna ifrågasättas. Det är så nya kunskaper skapas". Det är synd att de inte själva lever upp till devisen.

Gunnar Johanson, professor och Johnny Lorentzen, docent; båda vid Institutet för miljömedicin, Karolinska Institutet

Vårt svar

Vi anser givetvis att tobaksindustrins försök att påverka inomhusmiljöforskningen var moraliskt förkastligt. Historiken är intressant, viktig och komplex men syftet med vårt debattinlägg var inte att ifrågasätta historiken, utan att lyfta riskerna det innebär att – på mycket lösa grunder – komma med allvarliga anklagelser riktade mot både personer, globala riktlinjer och svenska myndigheter i nutid. Och vi vill hålla oss till sakfrågorna.

Texterna i Husbyggaren anför två argument för "omstart" av svensk inomhusmiljöforskning. Det ena argumentet baseras på ifrågasättandet av relevansen hos WHO2009 då det sägs påverkats av tobaksindustrin. Det andra argumentet menar att riskerna med mögel överskattats, eftersom den upplevda "mögellukten" inte härrör från mögel utan från kloranisoler som bildats genom nedbrytning av klorfenolbehandlat trä. Argumenten för "omstart" skulle därmed kunna tolkas som att konstaterad mikrobiell påväxt inte längre ska betraktas som en olägenhet för hälsan.

Ni har bidragit med viktiga fakta när det gäller kloranisoler i samband med fukt- och mögelskador. I det finns absolut ingen konflikt. Detta har dock här dragits för långt – kloranisoler är inte hela sanningen om vad som händer i fuktiga byggnader och utgör inte grunden till alla mögelrelaterade problem i fuktskadade byggnader. Som vi tog upp i vårt senaste inlägg finns det gott om [internationell forskning](#), publicerad efter 2009, som påvisat samband mellan fukt- och mögelskador och hälsosvår, t.ex. uppkomst och förvärrande av astma. Det handlar både om större epidemiologiska studier och om enskilda fall. Det handlar om fall med lyckad sanering av mikrobiellt skadade byggnadsdelar som inte varit klorfenolbehandlade. Det handlar om författarnas egna erfarenheter, erfarenheter hos Byggdoktorer och enskilda väletablerade skadeutredare.

Det är anmärkningsvärt att, utan hållbara vetenskapliga argument, gå emot de på vetenskap grundade ställningstaganden som Folkhälsomyndigheten och andra myndigheter gjort, och som ASHRAE gjort i sitt Position document. Detta innebär även att man går emot den bedömning som myndigheter gjort i andra länder, i bl.a. våra nordiska grannländer, USA och Kanada.

Det är naturligtvis önskvärt att svenska myndigheter definierar vad som menas med god luftkvalitet och hur luftkvaliteten ska mätas. Vi är eniga i att det är viktigt att veta vilka ämnen som avges från byggnader och om dessa ämnen kan ge hälsoeffekter. Att försöka uppnå detta – att kunna kartlägga och bestämma, dvs. ha metoder för att mäta alla ämnen som utgör en exponering i en byggnad – *det* är ju en stor del av grunden i inommiljöforskningen. Det vore fantastiskt om vi kunde det! Tyvärr har vi ju inte möjlighet till det idag. Ett förslag som framförts är att Sverige inför riktvärden liknande de i Tyskland. Dessa omfattar för närvarande drygt 60 kemiska ämnen med enklare kemisk struktur. Men de omfattar inte alla de betydligt mer komplicerade flyktiga och partikelformade föroreningar som kan avges från mikroorganismer. Hur skulle införande av tyska riktvärden kunna skapa klarhet när det gäller fukt- och mögelskador? Skulle man inte längre ha rätt att klaga på luftkvaliteten om den uppfyller alla tyska riktvärden – trots att det finns fukt- och mögelskador i byggnaden?

Censur vill vi inte befatta oss med och vi anser att även forskning ska kunna ifrågasättas. Forskning ifrågasätts dock av annan, motbevisande, forskning och inte genom åsikter och känslouttryck. En argumenterande text i Husbyggaren är inte motbevisande forskning utan åsikter. Vi har alla såklart rätt att uttrycka åsikter och Sverige har en mycket generös tolkning av begreppet yttrandefrihet. Men yttrandefrihet, i motsats till censur, är förenat med ett ansvar att inte skada eller vilseleda.

Risken med att på lösa boliner ifrågasätta WHO2009 och svenska myndigheter är att det drar undan mattan under fötterna för de som dagligen hanterar de här frågorna praktiskt, t.ex. de Byggdoktorer, fuksakkunniga, miljöinspektörer m.fl. som baserat på svensk lagstiftning arbetar för att byggnader skall vara torra och hälsosamma. Och i förlängningen riskeras hälsan hos de som bor eller verkar i de fuktiga byggnaderna.

Framåt vore det intressant att styra bort från misskreditering och anklagelser och diskutera vad en ”omstart” innebär. Hur skulle en omstart kunna stärka alla som arbetar för en god inomhusmiljö och hur skulle den hjälpa de människor som drabbas av byggnadsrelaterade besvär? För det är väl det vi alla arbetar för?!

Erica Bloom, Anna-Sara Claeson, Linda Hägerhed och Anders Lundin

Gör inget dumt nu när jag är pensionär!

Jag läser med intresse SWESIAQs nyhetsbrev när jag matar duvorna. Jag tycker att nu har några gått vilse i problemen kring inomhusmiljön. I SWESIAQs nyhetsbrev 106 uppmärksammar tunga namn i inommiljöforskningen som jag väl känner, Anna-Sara Claeson, Linda Hägerhed, Erica Bloom och allas vår Anders Lundin två artiklar i Husbyggaren.

I Husbyggartiklarna läggs fokus på att ett antal forskare på 90-talet fick forskningsmedel från tobaksindustrin och därigenom ledde in inommiljöforskningen på fel spår. Dessa forskares verk avfärdas därigenom utan vidare spising. Forskarna deplattformerades och alla forskare har därefter sprungit vilse. ”Svensk inommiljö måste startas om”. Man ifrågasätter grundläggande forskning om fukt och mögelskador både ur ett svenskt och internationellt perspektiv. Man betonar problemen med impregnerat virke och avfärdar Folkhälsomyndigheten, SWESIAQs och WHO:s guidelines för fuktskadade byggnader.

Det värsta är att Husbyggaren är husorgan för SBR och läses av de besiktningsmän och skadetredare som utreder bland annat fuktskador i byggnader. De vet ju att mögellukt kan uppstå i hus byggda långt efter 1978 då de sista husen med PCPimpregnerat virke byggdes men artikeln sår ändå tvivel om uppkomst av lukt i fuktskadade hus. Som tur är så är många så erfarna att de vet att om det uppstår det problem i hus skall man leta fuktskador det är inte kloranisoler som är huvudfokus om man inte känner den typiska lukten.

Redan när jag fick kontakt med Pegasus Lab i slutet på 80-talet talade dessa erfarna utredare om att det ”luktar LB-hus” (På 70-talet lade man PCP-impregnerade syllar direkt på betongplattan). Detta till skillnad mot ”källarlukt” eller ”mögellukt” eller luktar ”kemiskt” m.fl. beskrivningar. Ofta i samband med besiktning av hus och då behövde de analyser som kunde verifiera deras ut-sago för att få uppdrag att gräva vidare för att kartlägga orsaken till odören. Man sökte fuktskadat material och bad oss analysera typen av skada. Detta kräver förstörande provtagning och gick inte alltid att genomföra. Man ville ha möjlighet att hitta problem utan att initialt riva huset.

Kring 1999 lanserade vi en luftanalys där vi kunde hitta klorfenoler som kunde förklara lukt. Helt utan hjälp från Philip Morris. Vi kunde då skilja lukt från klorfenoler från mögel, bakterier, lim, kolväten och andra lukter. Den indikerar då en fuktskada på impregnerat virke. Sedan är det skadetredarens sak att finna fuktskadan.

Mögel ger ifrån sig andra ämnen som kan fångas på kolväten. Här rör det sig om just indikerande ämnen som är skilda från vanliga ämnen i inomhusluft med något undantag. Vi kallade det MVOC. Det är inte så att vi ansåg dessa ämnen vara extra elaka att ha inomhus. De är bara unika för mögeltillväxt. Den analysen lanserades någon gång 91/92.

2004 lanserade vi på anoZona DNA-analyser i damm som kunde se mängd och typ av mögel. Arterna kan ge en vägledning om fuktskada och var möglet finns. Kvoten mellan totalantal och mängd fuktskadeorganismer indikerar fuktskada.

Limskador ger en typisk doft av mjukgörare kan ses som 2-etyl-1-hexanol eller Texanol med exsickatorlock och kolrör direkt på mattan. Den analysen torde ha kommit runt 94. Kaseinhaltigt spackel kan mätas som ammoniak under mattan. VOC-analyser av luft med kolrör, Tenax och X-ADE2 kom också på 90-talet.

Allt detta utan att få hjälp av tobaksindustrin eller svenska staten. Både anoZona (numera ALS) och Pegasus finansierade sin forskning och utveckling genom att sälja analyser och inte via anslag.

Jag förstår att Anna-Sara, Linda, Erica är upprörda. De har alla i sin forskning påvisat sambandet mellan fukt-skador och ohälsa. På gruppnivå! Ingen har menat att just de ämnen som man använder som signalämnen är det som människor blir "sjuka" av. Ingen har påstått att alla blir påverkade av sjuka hus.

Analyserna är enbart till för att skadeutredare skall kunna finna eventuella skador och var dessa kan finnas. Om inte dessa analyser skulle vara god hjälp i detta arbete så skulle man inte köpa dem.

Tyvärr tror jag att vi behöver vänta länge på vad som gör en del människor så känsliga i vissa miljöer att de synligt reagerar med utslag och rodnader på fem minuter när det går in i sin antagonistmiljö. Inte eller tror jag att vi kommer att hitta något ämne som är häl-soskadligt för alla. Förmodligen är det så att vad som påverkar är så varierande mellan individer och situationer att vi dessutom inte skulle ha praktisk nytta av att veta. Att leta gränsvärden för olika ämnen leder fel. Besvären är alltför individuella och dosberoende.

Svensk inomhusmiljöforskning behöver inte startas om men forskningen bör mer inriktas mot människans känslighet och se vad som får vissa människor att reagera på dålig inomhusmiljö och andra inte.

Ett annat mysterium är att de irriterande ämnena kan transporteras till människan i sådan mängd att det är märkbart. Är det partiklar eller ren gasform? Partiklarna kan ju föra över 100 gånger mer massa än gas. Å andra sidan är det gas som triggar luktceller. Vad händer sedan i kroppen hos människan? Är det bara överkänslighet mot ämnen eller finns det även med undermedvetna psykologiska reaktioner. Om man inte vet vilka reaktionerna är så är det omöjligt att hitta de skyldiga substanserna eller organismerna. Detta ser jag som viktigare att lägga pengar på än att "Starta om svensk inomhusmiljöforskning".

Björn Mälarstig, f.d. VD på Pegasus Lab och f.d. VD på anoZona

Fortsätt gärna att debattera – Behöver vi en omstart av svensk inomhusmiljöforskning och hur skulle den gå till? Skicka ditt inlägg eller dina kommentarer till nyhetsbrevet@swesiaq.se

På gång inom inomhusmiljöområdet

10 april i Uppsala

SWESIAQs vår- och årsmöte: Läs mer i nyhetsbrevet!

6-8 maj i Gaeta, Italien

6th Workplace and Indoor Aerosols Conference

Läs mer och anmäl dig [här](#).

8-9 maj i Lund

Arbets- och miljömedicinskt vårmöte 2025

Läs mer och anmäl dig [här](#).

8-11 juni i Reykjavík, Island

Healthy Buildings 2025, ISIAQ regional konferens, Europa

Läs mer [här](#).

18-21 augusti i Hyderabad, Indien

Healthy Buildings 2025, ISIAQ regional konferens, Asien

Läs mer [här](#).

Säkert har du funderingar över mycket inom inomhusmiljöområdet. Skriv ned dina tankar! Informera om aktiviteter som är på gång eller intressanta rapporter som du läst eller skrivit! Skriv till nyhetsbrevet@swesiaq.se (samma adress om du vill *avbryta prenumerationen*)